

Begrundelse

Bygge- og Boligstyrelsens fortolkning af, hvor mange børn der kan være pr. kvadratmeter i børneinstitutionerne, har været stærkt omstridt. Sundhedsstyrelsen har blandt andet udtalt, at »det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at den omhandlende nye fortolkning af bygningsreglementets bestemmelser medfører en væsentlig forringelse af de sundhedsmæssige forhold. Særligt vil risikoen for, at børn i institutioner smitter hinanden, forøges med svækkelsen af arealkravene«. Men hvis Bygge- og Boligstyrelsen tager afsæt i Socialstyrelsens gamle vejledning fra 1969 kan det måske ikke undre, at man ikke udformer en mere tidssvarende vejledning, som lever op til nogle forsvarlige sundhedsstandarder.

Foreløbigt svar (1/7 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Med det nye bygningsreglement i 1995 blev gennemført tre nye bestemmelser vedrørende institutioner – den omtalte bestemmelse om minimumsareal, en bestemmelse om, at opholdsrum skal være over terræn, og en ventilationsbestemmelse – som alle har haft til formål at skabe sundere indeklimaforhold i institutioner.

Ved affattelsen af den nye bestemmelse i bygningsreglementets kapitel 4.4.2, stk. 2, om minimumsareal for opholdsrum i dag- og døgninstitutioner er taget udgangspunkt i Socialstyrelsens vejledning om indretning af daginstitutioner fra 1973 og Socialministeriets vejledning om projektering af daginstitutioner for børn og unge fra 1969. Det er således i overensstemmelse med Sundhedsministeriets Forebyggelsespolitiske Råds anbefaling af 25. februar 1993. Rådet anbefaler en genoplivning af den statslige vejledning fra 1973, som angav minimumsgrænser for pladsforholdene i daginstitutioner, da det vil kunne virke smittebegrænsende.

Der er ingen uoverensstemmelse vedrørende bygningsmæssige minimumsangivelser for grupperum mellem vejledningen fra 1969 og vejledningen fra 1973. Der er heller ingen uoverensstemmelse på dette punkt mellem disse to vejledninger og Sundhedsstyrelsens vejledning fra 1986, som om bygningsmæssige krav til daginstitutioner henviser til bygnings-

reglementet og vejledningen fra 1973 fra Socialstyrelsen.

Der er ved affattelsen af den nye bestemmelse i bygningsreglementet om minimumsareal for institutioner lagt vægt på ikke at fastlåse udviklingen på institutionsområdet. For at tage hensyn til, at dagens byggeskik også på daginstitutionensområdet afviger fra gårdsdagens byggeskik, er betegnelsen »opholdsrum« anvendt i bygningsreglementet i stedet for betegnelsen »grupperum«. På den måde tilgodeses ny byggeskik, hvor flere typer rum inddrages i det pædagogiske arbejde.

Bestemmelsen i bygningsreglementet gælder for nybyggeriet og ved væsentlige ombygninger og andre forandringer.

Jeg tror derfor, at der foreligger en del misforståelser på området, som skyldes, at bygningsreglementet bliver inddraget i diskussionen af forholdene i de eksisterende daginstitutioner.

Jeg ønsker imidlertid ingen uoverensstemmelser med de sundhedsfaglige myndigheder på et område, hvor det fælles mål netop har været at forbedre forholdene på daginstitutionensområdet.

Jeg har derfor allerede i foråret 1996 bedt Bygge- og Boligstyrelsen om at tage en drøftelse med Sundhedsstyrelsen med udgangspunkt i dagens byggeskik på daginstitutionensområdet, så eventuelle uklarheder og misforståelser kan blive ryddet af vejen.

Når mødet med Sundhedsstyrelsen har været afholdt, vil jeg vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålene.

Spm. nr. S 2739

Til boligministeren (26/6 96) af:

Anne Bastrup (SF):

»Vil ministeren snarest muligt lægge op til en nyvurdering af bygningsreglementets kapitel 4.4.2, stk. 2, således at man dels kan få et mere tidssvarende bygningsreglement, dels tilsikre, at der ikke er en åbenbar diskrepans mellem den sundhedsfaglige myndighed og byggemyndigheden?«